

Wordt 2027 een rechts Europees revolutiejaar? Het begon wel vaker in Parijs

Posted on 22 oktober 2026 by Derk Jan Eppink

Revoluties hebben hun eigen logica. Heersende elites gaan doorgaans dansend ten onder. De Franse president Emmanuel Macron lijkt dat lot beschoren. Tijdens de kaalslag in Parijs, afgelopen weekend, danste hij vrolijk met zijn vrouw tijdens het concert van Céline Dion. Op de vraag waar de president was, volgde één antwoord: *'Monsieur le Président, il danse'*.

Europa heeft veel revoluties meegemaakt; niet zelden begonnen ze in Parijs en sloegen over naar andere landen. Op 18 april 2027 zijn er presidentsverkiezingen in Frankrijk. Spanje heeft parlamentsverkiezingen op 29 november dit jaar; Italië stemt volgend jaar. Duitsland telt enkele deelstaatverkiezingen, zoals op 25 april 2027 in het naburige Noordrijn-Westfalen.

De Europese Unie kan wel een onwelgevallige verkiezing in een lidstaat aan, maar Frankrijk is 'buiten categorie'. En zeker met politiek straatgeweld. De vrees dat een

mogelijke overwinning van Marine Le Pen tot een vorm van burgeroorlog leidt, is niet ongegrond. Radicaal-links zal die uitslag niet aanvaarden en de straat opgaan. De politie kan het niet aan en het leger is de laatste redding.

Islamo-socialisme

Frankrijk revolteert en Duitsland blokkeert zichzelf in een politieke impasse. Bondskanselier Friedrich Merz is de weg kwijt en verliest elk aanzien. Nu is Duitse humor beperkt, maar hij maakt een clowneske indruk. Zijn CDU wordt volledig voorbijgestreefd door de rechtse Alternative für Deutschland (AfD) maar sluit elke samenwerking met die partij uit. Daarmee is Merz gevangene van links, zoals zijn coalitiegenoot de sociaaldemocratische SPD, die tegelijk heult met uiterst-links, zowel met de Groenen als Die Linke.

Beide situaties hebben twee oorzaken gemeen: een binnenlandse machtsverschuiving door overmatige immigratie en een onbetaalbaar energie- en klimaatbeleid dat de economie doet stagneren. Méér mensen met een kleinere koek.

Op 21 januari 2015 schreef ik een column in *de Volkskrant* met de titel: 'Het islamo-socialisme explodeert in de straten van Europa'. Dit als gevolg van talloze aanslagen in Parijs en Brussel. Een dergelijke titel zou nu niet meer mogen, bij *de Volkskrant* althans. Desondanks is het probleem groter geworden. Wat is de crux?

Socialistische partijen verloren steeds meer aanhang, vooral kiezers met lagere inkomens, die een proteststem gingen uitbrengen op een rechtse partij zoals destijds het Front National van de familie Le Pen. Om dat stemmenverlies te compenseren gingen socialistische partijen op zoek naar aanhang in het groeiend moslimelectoraat en pasten hun retoriek navenant aan.

Door overmatige immigratie werd een nieuwe bron van stemmen aangeboord. Het seculiere socialisme werd wat meer islamitisch (minder Marx, meer Allah) en zo ontstond het islamo-socialisme. Naarmate groene partijen groeiden, kwamen zij ook in die mix terecht. Men zou in het Frans kunnen spreken van 'islamo-gauchisme'. Dat gebeurde in landen met een grote en groeiende islamitische gemeenschap; in Frankrijk, Duitsland, België en ook in Nederland.

Antizionisme en antisemitisme

Want ook Pro is het resultaat van zo'n constructie: de sociaaldemocraten van de PvdA werden de facto opgeslokt en het GroenLinks-segment kreeg feitelijk de macht. In Frankrijk is dat La France Insoumise (LFI) van Jean-Luc Mélenchon, een socialist uit het stenen tijdperk. Tweede in de partij is Rima Hassan, een Frans-Palestijnse activiste die het bestaansrecht van Israël betwijfelt. In Duitsland Die Linke, rechtsoptvolger van de communistische regeringspartij in de DDR, die nu dicht aanschuift tegen De Groenen. Bij recente verkiezingen in Berlijn bestond de helft van de kiezers van Die Linke uit moslims.

Een dergelijke symbiose heeft een gemeenschappelijke noemer nodig in de strijdcultuur. Dat werd 'antizionisme' en 'antisemitisme'. Dat is het ideologische bindweefsel van 'islamo-links'. In grote West-Europese steden, zoals Amsterdam, lopen joden gevaar.

De 'moslim-visie' op joden is essentieel voor socialisten en groenen, als legitimatiebasis voor stemmenwinst. Zo islamiseert seculier links in West-Europa zichzelf, wat ook zichtbaar is bij Pro. Dat is een anti-Israël partij geworden, ondanks de joodse wortels van de PvdA. Islamo-links wordt verenigd door de Palestijnen vlag; ook Greta Thunberg zwaait ermee.

In Frankrijk worden presidentsverkiezingen wellicht een tweestrijd tussen nationalistische rechts en het 'islamo-gauchisme' waarbij de verliezer de uitslag niet accepteert. De gewelddadigheden van de afgelopen weken lieten zien hoe snel die tweespalt kan groeien. Indien nodig, moet de noodtoestand worden uitgeroepen in grote Franse steden.

De Italiaanse premier Meloni heeft bij gelijksoortige rellen in Milaan onmiddellijk het leger ingezet. Militairen sloegen raddraaiers met stokken uiteen, zodat de kathedraal van Milaan, de Duomo, werd beschermd. Zij kwam in actie, terwijl Macron danste. Meloni heeft met haar ferme aanpak al een goede beurt gemaakt voor de komende verkiezingen.

Parteiverbot

De Duitse christendemocratische zusterpartijen CDU/CSU hebben zichzelf

klemgezet. Ze weigeren elk contact met AfD; zelfs een 'Guten Tag' kan er niet af. CDU/CSU is helemaal overgeleverd aan coalitiegenoot SPD die echter op de linkerflank wordt bedreigd door Groenen en Die Linke.

Deze partijen eisen zelfs een [Parteiverbot van de AfD](#), want de AfD trekt Merz naar rechts, terwijl de SPD hem naar links trekt. Gevolg is politieke verkramping en economische stagnatie. De ooit zo bloeiende Duitse industrie staat praktisch stil, bedrijven vertrekken en de Duitsers verliezen hun zelfvertrouwen.

Spanje heeft parlamentsverkiezingen op 29 november nadat de socialistische premier Pedro Sanchez ontslag nam. Ook hij zette zijn kaarten op het aantrekken van moslimstemmen en besloot om 500.000 illegalen te legaliseren. Dat werden er zelfs 1,2 miljoen, terwijl de werkloosheid onder Spaanse jongeren tot 25 jaar 24 procent bedraagt. Er is dus al massieve jeugdwerkloosheid. De ware reden is het importeren van een nieuw electoraat.

Sanchez ging echter de mist in toen Ceuta, een Spaanse enclave in Noord-Afrika, werd bestormd door circa 50.000 Noord-Afrikanen, vooral Marokkanen. Hij bezocht de enclave, werd weggehoond en ging terstond op vakantie. Een bezoek van de Spaanse koning moest de gemoederen bedaren.

Bij de parlamentsverkiezingen maken de conservatieve Partido Popular (PP) en het nog conservatievere Vox goede kans het roer over te nemen. De aanhang van Vox zit vooral in Andalusië en de drie leuzen luiden: *patria, familia, reconquista*. Heldere taal.

'We told you so!'

Wat zijn de gevolgen van deze situatie? Zodra Frankrijk in een machtsvacuüm komt, om welke oorzaak dan ook, stijgt de rente op de staatsschuld. Die bedraagt maar liefst 120 procent van het bnp. Frankrijk heeft wel geluk, geen toeval overigens, dat de voorzitter van de Europese Centrale Bank (ECB) een Française is: Christine Lagarde. Frankrijk wordt het grootste probleem, maar het gedeprimeerde Duitsland niet veel minder. In beide landen is Hollands 'polderen' niet bijster bekend.

De Amerikanen zullen toekijken met de blik van: '*we told you so!*' Vicepresident JD Vance heeft in februari 2025 tijdens de internationale veiligheidsconferentie in München (in het Bayerischer Hof Hotel) leidend Europa striemend toegesproken

over de gevolgen van overmatige immigratie. Het publiek van oude jongens krentenbrood was geschokt. Amerika zal nu zeggen: zoek het zelf maar uit.

Zelenski de klos

Grootste slachtoffer is de Oekraïense president Volodymyr Zelensky. De Amerikanen vinden hem een 'sta-in-de-weg' en verminderen steun. Zelensky klopt daarom aan bij de EU-landen: 70 miljard euro! West-Europese landen raken zelf platzak. De Belgische premier Bart De Wever heeft eerder dit jaar geopperd om te praten met Rusland, omdat Oekraïne 'de oorlog niet kan winnen'.

Er zijn weinig redenen voor de Russische president Vladimir Poetin om concessies te doen. De rijpe appel valt vanzelf uit de boom. De EU kan enkel onderhandelen vanuit zwakte want Frankrijk ruziet met zichzelf en Duitsland is dolende.

Niet getreurd! Ursula von der Leyen, voorzitter van de Europese Commissie, presenteerde een 'ambitieuze' Europese meerjarenbegroting: 2000 miljard euro! Laten we eerst maar even wachten hoe Europa eruitziet na de Franse presidentsverkiezingen.

Wynia's Week verschijnt 156 keer per jaar en wordt **volledig mogelijk gemaakt** door de donateurs. Doet u mee? [**Doneren kan zo.**](#) **Hartelijk dank!**